

anden. Men nu da Venstre har dannet sit 4de, 5te eller 6te Ministerium, vilde det maaske være rimeligt at forudsætte, at Partiet vilde løse det Spørgsmaal, det har rejst med saa stor Bravour allerede i 1901.

Angaaende de mindre Spørgsmaal, Forslagsstillerne har rørt ved, skal jeg lige nævne, at vi foreslaar at forandre Bestemmelsen om, at en Mand eller Kvinde kan være opført 2 Steder paa Valglisten og i sidste Øjeblik bestemme, paa hvilket Sted han vil bruge sin Valgret. Det er en i alle Henseender meget uheldig Bestemmelse, navnlig naar man fastsætter saa strenge Betingelser for, at den almindelige Befolkning kan udøve sin Valgret. Naar der skal være 2 Aars Ophold for en Arbejder, for at han kan komme til at stemme, er det ganske meningsløst, at en Godsejer eller Storfabrikant godt kan bo nede ved Middelhavet hele Vinteren og maaske endnu længere, naar han bare har sin Lejlighed staaende hjemme og kommer hjem paa Valgdagen — og saa tilmed skal kunne bestemme, i hvilken Kommune han vil afgive sin Stemme. Vi foreslaar derfor, at vedkommende kun opføres paa Hovedhjemstedet.

Betingelsen for Valgret, at man ikke maa have modtaget Fattighjælp, foreslaar vi ændret derhen, at modtaget Fattighjælp kun skal have den Virkning, at vedkommende berøves Valgret, hvis det maa siges, at han eller hun forsørges af Fattigvæsenet. Nu er det saaledes, at selv den mindste Smule Fattighjælp, som er modtaget paa Grund af Sygdom eller anden lignende uforudset Ulykke, kan berøve vedkommende Valgretten. Dette er i høj Grad uretfærdigt. Paa den anden Side er det rimeligt, at saafremt vedkommende helt forsørges af Fattigvæsenet, mister han Valgretten. Men det maa ikke være Smaating, der er Tale om, det maa virkelig være saaledes, at de vedkommende uhjælpeligt er gaaet over paa det offentlige Fattigvæsen.

Med Hensyn til Skattebetalingen foreslaar vi den Bestemmelse, at vedkommende for at bevare sin Valgret kun maa være i Restance for 1/2 Aar. Hvis man staar i Restance ud derover, mister man Valgretten. Der er endnu nogen Usikkerhed med Hensyn til at sætte Folk i Skat. Det er meget ofte Tilfældet i Kommunerne, at man ikke sætter alderdomsunderstøttede i Skat, medens man i andre Kommuner sætter dem i Skat, alene for at de kan bevare deres Valgret. Begge Dele er urimeligt. Det er naturligt, at alderdomsunderstøttede bevarer deres Valg-

ret ogsaa uden at betale Skat. Der er ingen Mening i at gaa den Omvej, at Kommunerne sætter dem i Skat og betaler dem ekstra til Udredning af Skatten, og at de paa den Maade bevarer Valgretten.

Vi foreslaar endvidere, at Valglisten kun skal udarbejdes hvert 4de Aar. Det viser sig, at det er grumme sjældent, at der bliver Valg indenfor den 4 Aars Valgperiode, og der er da ingen Mening i, at Kommunerne hvert Aar skal have den Opgave at lave Valglistor. Man gør det heller ikke mere i København. Det vil da ogsaa være urimeligt at vedblive dermed i Provinsbyerne, hvor Valglisten i de 3 Aar aldrig kommer i Brug, og hvor man derfor ikke behøver disse Lister; de vilde ogsaa være ganske ubrugelige, hvis der skulde være Valg, thi i Regelen kommer der ikke mange paa de Lister, Folk har ikke betalt Skat, ikke ment, at det var nødvendigt at komme paa den Valgliste, og et Valg efter saadanne Lister vilde sikkert føre til mærkelige Resultater.

Vi har foreslaaet, at det bliver muligt for Kommuneraadene at bevilge Diæter til Medlemmerne. Efter at det er fastsat ved Lov, at Københavns Borgerrepræsentation kan bevilge sine Medlemmer Diæter, maa ogsaa de andre Kommunalraad have Ret dertil, saa at man i de store Byer kan give Medlemmerne eller nogle af dem, f. Eks. Formændene for Udvalgene, saadanne Diæter, at de holdes nogenlunde skadesløse for al den Tid, de anvender paa de kommunale Anliggender.

Med Hensyn til Amtsraadene har vi endvidere foreslaaet, at de vælges hvert fjerde Aar, og at de selv kan vælge deres Formænd, saaledes at Amtmanden ikke længere er selvskreven Formand i Amtsrådet. Nu da alle andre Institutioner selv vælger deres Formænd, er det urimeligt, at Amtmanden skal være selvskreven Formand for Amtsrådet, som endogsaa er en overordnet Forsamling i Forhold til Sogneraadene og derfor skulde synes at være mindst lige saa kompetent til at vælge sin Formand, som Sogneraadene er.

Endelig skal jeg omtale § 22 i den nugældende Valglov om Begrænsningen med Hensyn til Kommunernes Skatteudskrivning. Denne Paragraf foreslaar Forslagsstillerne skal gaa ud af Valgloven. Dels hører den i og for sig ikke hjemme der, og dels bygger den paa Bestemmelserne i Kommunalloven af 26. Maj 1868, §§ 19 og 20, og i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 om Ændringer i den kommunale